

בע"ה ט' בתשרי תשפ"ב

14/09/2021

גליון מס' 3213

"כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכָּפֵר עֲלֵיכֶם,
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם,
לִפְנֵי ה' תִּטְהָרוּ."
(ויקרא, ט"ז, ל')

יום הכיפורים

המצא לנו מחילה

יום הכיפורים, קודש הקודשים של הזמן היהודי, השתמר מזמן המקדש ועד היום כתשובה היהודית לחיי מוסר, ללא תחושה מציפה של נחיתות וכישלון.

אנו מאכזבים לעיתים אנשים אחרים, וגם את עצמנו. זה קורה לכולנו וגם לגדולי הגדולים. אחת מתכונותיהם המיוחדות של סיפורי המקרא, הנותנות להם את כוחם המיוחד, היא שאין בהם אידיאליזציה של הדמויות, גיבוריהם אנושיים וגם הם חוטאים.

אם כך, לא מוטב שנשלים עם עצמנו, ולא נשאף להיות מי שאיננו?

לא! – מוטב לשאוף לגדולות ולהיכשל, מאשר לא לשאוף בכלל! הפתרון שמציעה היהדות למתח זה אומר שנבראנו באהבה ובסליחה, מתוך תקווה שגם אנו נאהב אחרים ונסלח להם.

עלינו להכיר בכישלונותינו, לתקן מה שקלקלנו, ללמוד מהטעויות שלנו ולהתמיר עצמנו לצמיחה מוסרית ולהתפייסות.

מוסד זה הוא יום הכיפורים. יום שמתוך יושר פנימי מוחלט אנו מודים בכישלונותינו וטובלים עצמנו במים המטהרים של אהבת הא-ל הסולחת.

(רעיון מתוך ספרו של הרב יונתן זקס - "מועדים לשיחה")

"וַיְהִי דְבַר ה' אֶל יוֹנָה שְׁנִית לְאֹמֶר קוּם לֶךְ אֶל נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אֲנִי דֹבֵר אֵלֶיךָ.. וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וְנִינְוָה נִהְפָּכֶת וַיֵּאֱמִינוּ אֲנָשֵׁי נִינְוָה בָּה'.. וַיִּתְּכֶסּוּ שָׂקִים הָאֲדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל ה' בְּחִזְקָה וַיִּשְׁבּוּ אִישׁ מִדֶּרֶכוֹ הָרָעָה וּמִן הַחֲמָס אֲשֶׁר בְּכַפִּיהֶם.. וַיִּרְא ה' אֶת מַעֲשֵׂיהֶם כִּי שָׁבוּ מִדֶּרֶכָם הָרָעָה וַיִּנָּחֵם ה' עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָהֶם וְלֹא עָשָׂה.. וַיֹּאמֶר ה' אֶתָּה חֲסֵת עַל הַקִּיקִיּוֹן אֲשֶׁר לֹא עֲמַלְתָּ בּוֹ וְלֹא גִדַּלְתָּ.. וְאֲנִי לֹא אַחוּס עַל נִינְוָה הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ הֶרְבֵּה מִשָּׂתִים עֹשֶׂה רָבּוּ אָדָם אֲשֶׁר לֹא יָדַע בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאֻלוֹ וּבִהְמָה רַבָּה."

(יונה ג' ד')

יונה והקיקיון

יעקב שטיינהרדט

1887-1968

צייר ישראלי

ואמן חיתוך עץ

אחות תורנית:

נייד - 0523934505, קווי מקוצר - 8080

”העשור החדש העשירי”

התאריך המדויק בו חל צום יום הכיפורים - י' בתשרי, ומצוין בשני המקורות במקרא באותן המילים: ”בעשור לחודש השביעי”, נכתב בחומש ”ויקרא” (כ”ג, כ”ז), ובחומש ”במדבר” (כ”ט, ז’).

במהלך ”שיבת ציון” קיבלו החודשים העבריים שצוינו עד כה רק במספרים, שמות ”בבליים”. ’החודש השביעי’ קיבל את השם החדש ”תשרי” והתקבע כחודש ’הראשון’ בלוח השנה העברי. מקומו של צום יום הכיפורים השתמר בו כמופיע בציווי המקראי: ”בעשירי לחודש”.

השנה, חודש בדיוק לפני יום הכיפורים - י' באלול תשפ”א (18.8.21), חל על פי האסלם צום ’העשורא’ (בתרגום לעברית- העשירי) בחודש הראשון (חודש ”מוחרס”) על פי לוח השנה המוסלמי. חשוב לציין שקיימת הקבלה משמעותית בין ימי החודש העברי וימי החודש המוסלמי.

אם נחזור בזמן 1300 שנים לתקופה בה מוחמד בן עבדאללה (570-632 לספירה) העלה על במת ההיסטוריה את דת האסלם, נגלה ש ’צום העשורא’ היה כבר קיים עוד בתקופה ה’טרום אסלמית’ (הג’אהליה) ונקבע עוד לפני צום הרמדאן. עבדאללה בן עבס - בן דודו של מוחמד ומגדולי פרשני הקוראן, הצמיד את ’העשורא’ ליום הכיפורים בהתאם למסורת המוסלמית הקדומה שעברה בסדר הדורות מאברהם לישמעאל.

ומכאן מתחילה הפוליטיקה.. מוחמד הניח שהיהודים ינהרו לאסלם בהמוניהם, מה שבפועל לא קרה. כדי לא להידמות ממש ליהדות, יום זה נקבע רק כצום ”רשות” וכתחליף לאלו שלא צמו בחודש הרמדאן בשל בעיות רפואיות, מחלה, נשים בנידה/לאחר לידה וכדו’.

השיעים מציינים את ”יום העשורא” כיום אבל על הריגתו של חוסיין – נכדו של מוחמד ובנו הצעיר של עלי בן אבי טאלב (הח’ליף הרביעי). וכך היה הדבר: ב-10 באוקטובר 680, ביום ’צום העשורא’ בשנת 61 להג’רה (מניין השנים המוסלמי) יצאו חוסיין ותומכיו ותבעו את החליפות מידי הח’ליף יאזיד בן מועאויה – שליט האמפריה המוסלמית באותו הזמן שהיה לבית ’אומיה’, בטענה שהח’ליפות אמורה להימסר רק לצאצא ישיר של מוחמד. הם ביקשו להכתירו לשם כך בעיר ”כופה” שבדרום עיראק. בשעה שחוסיין התייצב בראש תומכיו ב”כרבלא”, השתלט עליהם צבאו של יזיד, הסיר את ראשו מעליו, וטבח גם ב-70 מבני משפחתו ללא רחם. יום דמים זה גרם לפילוג הראשון בדת החדשה בין הסונים לשיעים, כאשר חוסיין בן עלי נחשב כאב המייסד של הכת השיעית.

כיום, השיעים מציינים את ”יום העשורא” בתהלוכות אבל בו הם מצליפים, פוצעים וחותכים עצמם עד זוב דם כחרטה על כך שאבותיהם לא מנעו את רצח חוסיין ובני משפחתו. יש ’מהדרין’ המשתפים במנהג זה (המכונה ”תאתביר”) את ילדיהם, אולם ’הידור’ זה זכה לביקורות רבות וגינויים מצד חכמי הדת.

מפגש התאריכים בין ”יום הכיפורים” ’לעשורא’, היה לאחרונה ב’ בתשרי תשע”ח (30.9.17), ובפעם הבאה יהיה זה בעוד 34 שנים ב’ תשרי תתי”ב (16.9.2051).

בברכת גמר חתימה טובה-

אנחם קימלמן - קיבוץ ראש הנקרה

לשיר את הוידוי?

מלבד חובת התענית ביום הכיפורים תופסת מצוות הוידוי מקום מרכזי בתפילות היום. שני וידויים בכל אחת מחמשת התפילות (בלחש ובחזרת הש"ץ) ועוד וידוי אחד שנאמר כבר בתפילת מנחה של ערב יום הכיפורים. כך כותב הרמב"ם בהלכות תשובה (פרק ב, הלכות ז-ח):

יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרבים והוא קץ מחילה וסליחה לישראל, לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתודות ביום הכפורים... הוידוי שנהגו בו כל ישראל "אבל אנחנו חטאנו" והוא עיקר הוידוי...

את הוידוי אמנם מצוה שיש לבצע עם הפה, אם כי ברור שעיקר קיומה של המצוה הוא בלב. אין משמעות לוידוי שנאמר מן השפה ולחוץ וליבו של האדם אינו איתו. חז"ל חייבו את האדם לפרט את חטאיו בתפילת הלחש (אפשר ורצוי לפרט דברים גם אם אינם כתובים בסדר א"ב של 'על חטא שחטאנו לפניך ב...') כביטוי לוידוי כן ואמיתי לפני הקב"ה.

על רקע האינטימיות והאתגר שבוידוי יש לתמוה על המנהג המקובל לומר בחזרת הש"ץ את הוידוי יחד. לא זו בלבד, אלא שהוידוי נאמר במנגינה קצבית ויש שיאמרו אפילו משמחת. האם לא הפרזנו על המידה?

רבי ישראל ליפשיץ (בעל 'תפארת ישראל') מקשה על המשנה המפורסמת בסוף מסכת תענית שמתארת את הריקודים והמחולות שערכו בנות ירושלים בחמישה עשר באב וביום הכיפורים. ריקודי שידוכים הם דבר טוב, ראוי ומבורך, אבל האם יום הכיפורים הוא הזמן המתאים לכך? האם לא יכלו חז"ל למצוא תאריך הולם יותר בו תצאנה בנות ישראל לחולל בכרמים? ובלשונו:

וכי סלקא דעתך (=עולה על דעתך) שישאל קדושים יתעסקו ביום כיפור הקדוש והנורא בשדוכים? בתירוצו מסביר הרב ליפשיץ שהריקודים והשירים המלווים אותם ביום הכיפורים אינם מכוונים לבחורי ישראל, אלא להקב"ה, עליו נאמר בשיר השירים "בחור כארזים".

"שא נא עיניך מה אתה בורר לך", רצונם לומר 'איה אומה קדושה בעולם כאומה זו',

"אל תתן עיניך בנוי", דאף על גב שחטאו לפניך "תתן עיניך במשפחה", בניך בני בחוניך הם, בני אברהם יצחק ויעקב...

אשתך החלשה הקטנה, שהיא "יראת ה'", היא תתהלל", שעומדות היום לפניך ככלה מקושטת, ואומרת כאביה... היא היא תתהלל, שגם כתמי חטאותיה הם היום לה לעדי ולתפארת, בעבור כי נתהפכו לזכיות.

יום הכיפורים הוא יום של חידוש הקשר בין עם ישראל להקב"ה. זוהי המשמעות של הסליחה, המחילה והכפרה. ביום הכיפורים הראשון ירד משה עם הלוחות השניים, שנתנתם לישראל היא עדות לרצון הא-להי לחבק את עם ישראל למרות הבגידה של חטא העגל. מאז, כל שנה ושנה יום הכיפורים הוא יום של חיבור מחדש ואם הוידוי נובע מקירות הלב, הוא מביא את המתוודה בסופו של דבר לשמחה גדולה. כך מסיים בעל 'תפארת ישראל' את דבריו:

ונראה לי דמהאי טעמא נמי מנהג ישראל לשיר את ה"אשמנו" ביום כיפור... אמנם הוא לרמז שכולם נתהפכו לזכיות, וראוי לשורר עליהם כעל זכיות

שנזכה כולנו לקיים את מצוות הוידוי בלב שלם ולזכות לשמחת הכפרה. גמר חתימה טובה!

לימוד משנה ליום הזיכרון לחברי הקבוצה / כתבה: נצט א-30, הקריא: אליסר.

סנהדרין פרק ד משנה ה:

המשנה עוסקת באיום על העדים הבאים להעיד על עבירה, שהעונש עליה הינו מיתת בית דין, על מנת למנוע מהם לתת עדות שקר:

פיצד מאימין על עדי נפשות?

היו מכניסין אותן ומאימין עליהן:

שָׁמָא תֹאמְרוּ מֵאִמּוֹד, וּמִשְׁמוּעָה, עַד מִפִּי עַד וּמִפִּי אָדָם נֶאֱמָן שְׁמַעְנוּ, אוֹ שָׁמָא אֵי אַתֶּם יוֹדְעִין שְׁסוּפְנוּ לְבָדֵק אֶתְכֶם בְּדְרִישָׁה וּבְחֻקֶּיהָ.

היו יודעין שלא כדיני ממונות דיני נפשות – דיני ממונות, אדם נותן ממון ומתכפר לו. דיני נפשות, דמו ודם זרעיותיו תלויין בו עד סוף העולם,

שָׁכֵן מְצִינֵנוּ בְּקִין, שְׁנֶאֱמַר (בראשית ד) "קול דמי אחיד צעקים אלי מן האדמה",

אינו אומר דם אחיד אלא "דמי אחיד", דמו ודם זרעיותיו. [...]

בבית הדין מזהירים את העדים, להקפיד ולהעיד רק על מה שראו במו עיניהם; לא מספיק שהם משערים שכך היה הדבר או ששמעו מפי אדם אמין. בנוסף, ניתן לעדים הסבר ערכי על חשיבותה של העדות שלהם: שלא כמו דיני ממונות, בהן את עדות השקר ניתן לתקן ע"י תשלום ההפסד, בדיני נפשות לא ניתן לתקן את עדות השקר - דמו של הנהרג נמצא על ידיו של עד השקר. מעבר לכך, לא רק דמו של הנהרג בעצמו, כי אם דמם של כל צאצאיו העתידיים. הדבר נלמד מהביטוי שנאמר לקין לאחר שהרג את הבל - "קול דמי אחיד". לא דם אלא דמי- כלומר, דמו של הבל, יחד עם צאצאיו, דור ההמשך שלא נולד.

היום אנו מזכירים את חברי הקבוצה שכבר אינם אתנו. אנשים שהילכו כאן בינינו - הורים, בני זוג, אחים וילדים, ואשר כל אחד מהם תרם במשהו למקום. אל לנו לטעות ולחשוב כי הקברים הפזורים כאן הם כל שנותר מהם - זיכרון קר ומנותק מהאדם שהיו.

לפני כשבועיים - קבענו את מקום מגורינו כאן, בסעד. אני מרגישה כי בני יונתן, דור רביעי לסבי, שלמה אש, הוא אחד מאותם צאצאים, דור ההמשך.

התפקיד שלנו, הצאצאים, הוא לשמר את ההמשכיות, את מה שהשאירו אחריהם מי שכבר אינם אתנו, ומתוך כך – לשמר את זיכרונם היקר; הקהילה החמה הזו, והקיבוץ המשגשג - הם ההמשכיות של מי שאנו מזכירים היום.

ולסיום – מתוך שיר של יהודה עמיחי:

אני רוצה לשיר לעצים

שאינם משליכים את עליהם

וסובלים להט קיץ וקר חורף

ולבני אדם שאינם משליכים את זכרונותיהם

וסובלים יותר מבני אדם שמשליכים הכל.

אבל מעל לכל

אני רוצה לשיר שיר הלל

לאוהבים שנשארים יחדו לשמחה ולצער ולשמחה.

לעשות בית, לעשות ילדים, עכשו ובעונות האחרות.

דברית עמא נאמי רסיס-6 ביום הזכרון לחברי הקבוצה

"כשיש לך געגועים, זה לא חיסרון, זאת נוכחות, זה ביקור, מגיעים מרחוק אנשים, עיירות, ואורחים לך קצת לחברה". אז אם כך, דון רפניה, אז בפעמים שצצה לי מחשבה על חיסרון אני צריך לקרוא לזה נוכחות? "נכון, וככה אתה אומר לכל חיסרון ברוך-הבא, מקבל אותו יפה".

מתוך הספר "מונטדידיו" שכתב ארי דה לוקה.

אנחנו נמצאים כאן, מוקפים בגעגוע. געגוע לאנשים ונשים רבים וטובים שבנו את הקהילה שלנו, בנו את השבילים, את הבתים, את הדשאים והשיחים, ובנו את השיחות, את החיבורים והקשרים, את המכלול העדין והרגיש שמרכיב את הקהילה שלנו. הגעגוע נוכח וממלא את הלב, והגעגוע הוא נוכחות. נוכחות וחיבור. חיבור אל ההיסטוריה שלנו שמקופלת בין הרגבים, חיבור אל השורשים העמוקים מהם אנחנו, קהילת סעד יונקת את קיומה, חיבור לדורות עתיקים שקיומנו כאן ועכשיו הוא תולדה של העשייה ושל החלומות שלהם.

בזמן הזה, זמן אלול, כשהחצבים עולים מהרגבים זקופים, שואפים אל השמים, אני חושבת על השורשים המונחים בקרקע, פקעת מלאה בתמצית הקיום, ועל ההתחדשות והרעננות של הפרחים הפורחים כל שנה מחדש. וכך גם סעד שלנו, מלאה בטוב שהנחילו ויצרו אלה שהלכו מעימנו, ופורחת עם הרצון וההתחדשות שמביאים עימם המצטרפים החדשים לקהילה והחיים החדשים שבאים לעולם.

וכך, יחד עם הגעגוע הלב שלי מתמלא בהודיה. רצון פשוט לומר תודה לכל מי שהיו שותפים בעמידה שלי ושלנו כאן עכשיו. תודה על היופי, ועל הקונפליקטים, תודה על הצמיחה וגם על הכאב, תודה על הקהילה האיתנה והצומחת שיש לנו.

אנחנו נמשיך להתגעגע ונמשיך לחוש את הנוכחות, להתחדש ולומר תודה.

בס"ד

"פתח לנו שער בעת נציאת שער"

נפרדים את שפי"א ופותחים את תשפ"ב

מוזמנים לערב סיכום שנה!

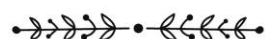
ביום חמישי י"ז בתשרי תשפ"ב

ב' חוה"מ סוכות 23.9.21

בשעה 20:45 בדשא ליד המועדון לחבר.

בואו בשמחה,

ועדת תרבות

הכניסה מגיל בית ספר ולבעלי תו ירוק בלבד

מכתב תודה המחמט את הלל..

לאנשי סעד

ערב ראש השנה תשפ"ב

לפני כחודש יצאנו שתי התנועות הקיבוציות – "התנועה הקיבוצית", ותנועת "הקיבוץ הדתי" למבצע "מבשלים באהבה", מבצע שנולד בשנה שעברה במטרה להגיע לכמה שיותר משפחות נזקקות בערב החג עם ארוחה חמה לכבוד השנה החדשה.

לא ידענו איך הוא יראה. יצאנו לדרך מתוך מטרה להרבות טוב בעולם ולשתף כמה שיותר קהילות ואנשים. מצאנו כמעט בכל קהילה את המשוגע/ת לדבר שסייע לנו להגיע אל האנשים בקהילה, לפרסם, לנהל את הרישום, ולדאוג לשינוע החמגשיות לעבר העמותה הקרובה שתחלק אותם לנזקקים.

גם המטבחים בקיבוצים נרתמו למשימה ומהתרומות שהגיעו מהחברים הכינו עוד ועוד מנות לחג, וגם ועדות הצדקה נתנו את חלקן. אז רצינו לומר פשוט תודה! תודה שלקחתם חלק במבצע המשותף לשתי התנועות הקיבוציות – 'מבשלים באהבה'.

התרגשנו לשמוע מכם על אנשים, נשים וטף שעסוקים בהתארגנות להכנת ארוחת חמות לחג לניצולי שואה, נשים במקלטים ונזקקים ברחבי הארץ. היה מרגש מאד להיווכח בהתגייסות המרשימה. בזכותכם הגענו לכמות כפולה מהשנה שעברה (!) 17,000 מנות סך הכל. עליכם על כל הציפיות! בזכותכם ארוחות החג יגיעו בערב החג לעמותות ברחבי הארץ ומשם יועברו ישירות לנזקקים להן.

השנה זכינו גם להשתתפות מרגשת של הנשים מהבתים לחיים בקיבוצים יבנה, משואות ומירב שהדביקו מדבקות על החמגשיות ובישלו בשמחה ארוחות לחג, ובסרטונים המצורפים ובתמונות ניתן בהחלט לראות את ההתרגשות על פניהן.

גם השנה שמנו לעצמנו למטרה שאיש לא יוותר בלי ארוחה חמה לחג, ואנו תקווה שאכן הצלחנו יחד עם עוד עמותות לגרום לכמה שיותר אנשים להגיע לחג בשמחה.

אין לנו ספק שזוהי בהחלט שעתן היפה של הקהילות הקיבוציות ביכולת ההתארגנות המרשימה ובכוננות הגדולה להתגייסות למען עם ישראל.

בברכה שנה טובה, שנת בריאות ושפע,

עדי שגיא וכל המזכירות הפעילה של התנועה

צוות נחשון

עם תחילת השנה בסניף סעד וכניסת הצוותים החדשים, רצינו לספר לכם על "צוות נחשון" שלנו.

כמו בכל שנה בשלוש השנים האחרונות בסניף סעד, התחלקו חניכי שבט "רפאל" (הבוגרים) לשני צוותים מובילים. צוות הדרכה, שאחראי על הנחלת ערכי התנועה והפעילות בחבריה א' (שבטים נבטים-הרא"ה), וצוות "נחשון"- שעוסק בהגשמת ערכי התנועה ובפעילות חברתית התנדבותית למען הקהילה והעם.

צוות "נחשון" סעד, כמו צוותי "נחשון" בסניפים אחרים בארץ, מהווה "קבוצה לומדת ועושה" ובכך מעצים את פעילותו. הצוות נפגש אחת לשבועיים ללימוד משותף בשבת, ואחת לחודש נפגש לדיון גם על תכנון וביצוע העשייה המשותפת, הנובעת מהלימוד. על פי ההחלטות המתקבלות במפגשים, יוצא הצוות לעשייה ההתנדבותית, שהיא בחלקה קבועה (לדוגמה 'חסד אמיתי', שפועל כרגע במסגרת הצוות), וחלקה חד פעמית, לדוגמה שבת העמותה השנתית. בטוחים שעוד נזדקק לעזרתכם..

כרגע נשמח לעדכן אתכם בשני פרויקטים:

האחד- נקרא "צוות הבונים", פרויקט שהוקם לזכר בניה שראל, בניה ריין, ובניה רובל, חיילנו האהובים ז"ל. בהובלת התנועה, נגיע לעזור בבנייה ובפירוק הסוכות של כל הזקוקים לכך, באהבה רבה! המעוניינים בעזרה מוזמנים לפנות לאחד מהרשומים מטה.

הפרויקט השני הוא 'חסד אמיתי'. למי שלא מכיר, 'חסד אמיתי' הוא גמ"ח שהוקם ע"י חניכי ומדריכי הסניף, על שם אמתי יקותיאל, בנם של חיים וחייצ'ה, שנהרג בפיגוע בשער שכם. הגמ"ח פועל כבר מעל לעשרים שנה, כשבמסגרתו פעם בשלושה שבועות חניכי שבט הרא"ה, יחד עם צוות נחשון- קונים, אורזים, ומחלקים יותר מ-20 ארגזים מלאים בכל טוב למשפחות הזקוקות לכך.

אי"ה בתאריך כ"ד תשרי, ה'30.9, נערך סבב לאיסוף הקופות של 'חסד אמיתי'. נעדכן בהמשך על השעות המדויקות. בנוסף, נשמח שאם יש חברים שמעוניינים להצטרף למעגל הנהגים של החלוקות (הנהיגה היא ברכבי הקיבוץ), שיעדכנו אחד מאתנו (הרשומים מטה).

- המעוניינים להצטרף למעגל הוראת הקבע של "חסד אמיתי", מתבקשים ליצור קשר עם אסתר רונה בהנהלת חשבונות.

תודה לכולם על שיתוף הפעולה! עוד תשמעו מאתנו..

צוות נחשון והרכזים-

ע'י פרט 054-666-3235

אלון אברהם 050-598-1091

יצ'ה וייס 052-406-2949

זכרונות מחברת הנוער והאנשים הטובים שלי

לקוראי העלון, שלום וברכה.

היום לפני 37 שנים הצטרפתי לחברת הנוער של קיבוץ סעד (תשמ"ד-תשמ"ז).

ביום הראשון לחברת הנוער, נסעתי עם אמא שלי היקרה ז"ל באוטובוס מבאר שבע לסעד. בזמן הנסיעה בכיתי על שאני, הילד הקטן של אמא, נאלץ לעזוב את הבית ולעבור למקום של פנימייה. אבל מהר מאד התרגלתי.

במשך חודשים רבים אמא שלי היקרה היתה מבקרת אותי כל שבוע. היא היתה נוסעת באוטובוסים 351, 353, כאשר התדירות שלהם היתה כל 45 דקות, בזמן שהאוטובוס עצר בכל ישוב בדרך.

לאחר זמן אמרתי לאמא שאני התרגלתי ושאין יותר צורך שהיא תבקר לעיתים קרובות. בתחילה היינו יוצאים הביתה אחת לשלושה שבועות ולאחר כחצי שנה היינו יוצאים אחת לשבועיים. כיום כאשר לכל ילד יש מכשיר נייד, המציאות שלי היתה שונה. בשנתיים הראשונות לא היה מכשיר טלפון בבית של אמא שלי. התקשורת היתה מתבצעת כך: אחת לכמה ימים, אמא היתה מתקשרת מטלפון ציבורי בזמן הארוחות בחדר האוכל ושם היה מישחו עונה, בדרך כלל היה זה יוסי אילן ז"ל ואז קוראים לי. אני הייתי תלמיד בינוני. הילדים שלי ברוך השם לומדים יותר טוב מאבא שלהם. זה לא שלא הייתי משקיע. הייתי יושב שעות רבות ומידי יום בספריה העיונית של בנצי לנדאו ז"ל, אבל הציונים היו חיוורים.

לא פעם קורה שילדיי אומרים שהם קיבלו רק ציון 80 והם לא מרוצים מהציון. אני אומר להם שגם אני הייתי מקבל כאלו ציונים, אבל בשני מבחנים יחד. מחברת הנוער לא יצאתי עם תעודת בגרות. למרות שהשגתי 27 יחידות בגרות. אין לי בגרות באנגלית ולשון. פסגת ההישגים שלי הייתה: עבודת הגמר שכתבתי בהיסטוריה, בהנחיית מורתי היקרה רחל קרול ז"ל. על העבודה הזאת קיבלתי פרס מנשיא המדינה דאז חיים הרצוג ז"ל. דודה אמר לנו לא פעם, שציון 60 זה ציון עובר. תראו לי כיום מנהל בית ספר שיגיד משפט זה. לא קיים דבר כזה. כיום, לבתי הספר חשובים יותר הציונים הגבוהים מחינוך לערכים.

היה לנו צוות נפלא ויקר: דודה, יונה, עופר ובנות "השרות הלאומיים": מיכל וגילה. תודה רבה על כל המסירות, ההשקעה וההקשבה. בסעד למדתי מוסר עבודה. עבדתי באיסוף ביצים בלול רבייה כולל תורנות שבת. עבדתי יחד עם אנשים נפלאים כמו: פיקו, אייבי כהן, אבא נוריק, שלמה אש, ואודי רויך ז"ל, ויבדל"א ראובן ואשר עברון ובנימין גל. הייתי מאזין בצמא לסיפוריו ודעותיו של שלמה אש ז"ל וגם אוכל בתיאבון את הגלידות הטעימות אשר היה מחלק פיקו ז"ל.

הייתה לי "משפחה מאמצת" נפלאה: גאולה וליפא אהרוני שיבדל"א. איתם אני בקשר עד עצם היום הזה. הרגשתי שאכפת להם ממני. השתדלתי להקשיב להצעותיהם. חברות וחברים, אין כמו העוגות והקוגל של גאולה. תודה לכם גאולה וליפא היקרים. מאחל לכם בריאות ואריכות ימים.

כפי שאמרתי בעבר, בהזדמנויות שונות, בזכות חברת הנוער אני דתי. חברת הנוער הייתה בשבילי מסלול המראה ועל כך אני מודה לקב"ה וכמובן לצוות ולכל מי שהיה קשור לחברת הנוער.

ישראל זיסק - מנאולת יצחק

פרשת האזינו – חידות א' ב' / הרב ארי'

פרשת האזינו היא פרשה שכמעט כולה שירה. כך היא גם כתובה בספר התורה, שני טורים – זה מול זה. השירה מתארת מה יקרה לעם ישראל בעתיד, כאשר יסור מן הדרך, יזנח את עבודת ה' ויפנה לעבוד לאלהים אחרים.

יחד עם זאת, מספרת השירה על גאולתם של ישראל ועל נקמתו של הקב"ה מהאומות שהתעללו בעם ישראל. בסוף הפרשה מזמין הקב"ה את משה לעלות אל הר נבו ולהסתכל על ארץ ישראל, אליה לא יזכה להיכנס.

א – השחור שבעין	ל – השלימו: "שִׁימוּ _____ לְכָל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲנִי מַעֲדִיד בְּכֶם הַיּוֹם"
ב – נער צעיר, נערה צעירה	מ – שם שמר עלינו הקב"ה במשך 40 שנה
ג – עץ הענבים	נ – עוף שמוזכר בפרשה עם גוזליו
ד – <u>שאלת אתגר</u> : בפרשה הוא יוצא מסלע...	ס – עיר ליד ים המלח
ה – מקום פטירתו של אהרן הכהן	ע – מה שיהיה. מה שמגלה שירת האזינו.
ו – השלימו: "שָׁאַל אֲבִיד _____ זָקֵיד _____ לָד"	פ – שם של נחש (גם גדוד בחטיבת הצנחנים)
ז – גם הנחש שייך למשפחה זו	צ – מופיע בפרשה גם ככינוי להקב"ה וגם שם נרדף ל'סלע'
ח – מחמשת מיני דגן	ק – בית הציפור
ט – גם בקיץ הוא מרטיב את האדמה בלילה	ר – עשרת אלפים
י – העיר עליה משקיף הר נבו	ש – גם הם מאזינים לשירת האזינו
כ – כינוי לארץ ישראל	ת – שלם

"כל האצילי פש אחת"..

איני מצליחה להעלות בזכרוני מצב בו אני תרה אחר מילים לתאור הרגשות שחווינו.

המלה "תודה" – מלה יפה המשמשת כתגובה לקבלת מתנה, הזמנה, מחמאה וכיו"ב.

מה שברצוננו להביע- כולל, אמנם, תודה – אך הרבה מעבר לכך: זו תחושה של התפעמות- התרגשות- הערכה- תמיכה – הוקרה- הצלה- וגם דחף לגמול בטוב.

ועדיין לא נרגענו. ההיערכות והשיתוף הכללי ביום שישי בצהריים, התושייה והמאמץ האדיר שהביאו לסוף המיוחל - לא נשכח לעולם.

תפלות החגים בשיכון יא [שינויים לעומת החוברת]

יום כפור מנחה 15.30 [לפני הסעודה: יש להוסיף את הוידוי]

כל נדרי 18.45

שחרית 7.30

[דף מפורט יחולק]

מנחה 17.15

[למתפללים]

נעילה 18.15

שחרית 8.00

שבת האזינו

מנחה 14.00

שחרית 7.30

סוכות

מנחה 17.15

שחרית 7.30

שבת בתוך המועד

מנחה 16.45

אחרי מנחה: קריאת קהלת מתוך מגילה

חול המועד [כולל הושענא רבא] שחרית 7.00

מנחה וערבית 18.20 [שיעורים קצרים במקום הקפות]

שמחת תורה

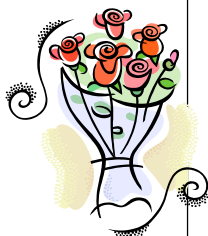
שחרית 7.30 [דברי תורה ושיעורים קצרים במקום הקפות]

נ"ב אחרי שמחת תורה אנחנו חוזרים לתפלות מנחה בשבת בשעה 14.00

בשאלות, אנא פנו לאליהוא 0543016193

למיכל ואיתן הימן, למרים שלמון ולכל המשפחה המורחבת
ברכות להולדת הנכד-נין, בן ארצות ואס"ל אביצד
איחולים לשמחות ולאשר!

לדבורה וחיים הרצל ולכל המשפחה
מזל טוב לבת המצווה של הנכדה
תמר
בתם של לילך ונצח הרצל
איחולים לשמחות ולנחת!

לדודתן צימבליסטה ברכות לראל נישואיך לבח"ל גלית
שתלכו לשמחה ואושר!
קהילת סעד

לרחל ושי אבירט ברכות להולדת הנין
נכד לנאוה ואיתי אבירט, בן לצדי וליאור אבירט
איחולים לשמחות ולנחת!

לרחל ג'נלברג, ללאולה וליפא אהרני ולכל המשפחה
ברכות להולדת הנכד-נין, בן לרננה ורוצי חרוב
איחולים לשמחות ולנחת!

לאילנה ושרא וילק ברכות להולדת הנכד
איוף
בן לטל ואמריה וילק
איחולים לשמחות ולנחת - קהילת סעד

לחניתה וישי אברהם ברכות להולדת הנכדה
אביה
בת לנוצם וחן מרקמן
איחולים לשמחות ולאושר-קהילת סעד

